

Βασικά Θεωρίας Πινάκων - Ορίσματα - Αντιστροφή

Τα παραπάνω παρατηρήσαμε ότι η διαδικασία επίλυσης γραμμικών συστημάτων είναι δυνατόν να εξηγηθεί και με την αντιστροφή μεσολάβησης από τους συντελεστές. Βέβαια που ορίζεται η εύρεση της αντιστροφής γίνεται να αναχθεί στην επίλυση του συστήματος $\{A^{-1} = I\}$ ως προς τα στοιχεία της A^{-1} (με παραπάνω διαδικασία απαρίθμησης του $A^{-1}A = I$). Στο παρακάτω περιγράφεται διαδικασία αντιστροφής που θα εξηγήσει εύκολα την επίλυση συστήματος όπως το παραπάνω. Εξηγεί όμως έννοιες όπως η ορίζουσα και η προσδιοριστική γινόμενα της A .

A. Υποκείμενες Σχέσεις με την Ορίζουσα

Ορίσμος. Έστω $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$, με $n > 1$, η υποκείμενη (submatrix) που αντιστοιχεί στην γραμμή i και στην στήλη j της A , όπου $i, j = 1, \dots, n$, είναι η $(n-1) \times (n-1)$ γινόμενα που προκύπτει αν διαγράψουμε την i -οστή γραμμή και την j -οστή στήλη της A .

Παράδειγμα. $n=2$ $A = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 1 \end{pmatrix}$ $E_{1,1} = 1$, $E_{1,2} = 3$, $E_{2,1} = 2$, $E_{2,2} = 1$.

Παράδειγμα. $n=3$ $A = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & 5 & 3 \\ -1 & 2 & 2 \end{pmatrix}$ $E_{2,1} = \begin{pmatrix} 2 & 1 \\ 2 & 2 \end{pmatrix}$ (βλέπε τα υποκείμενα).

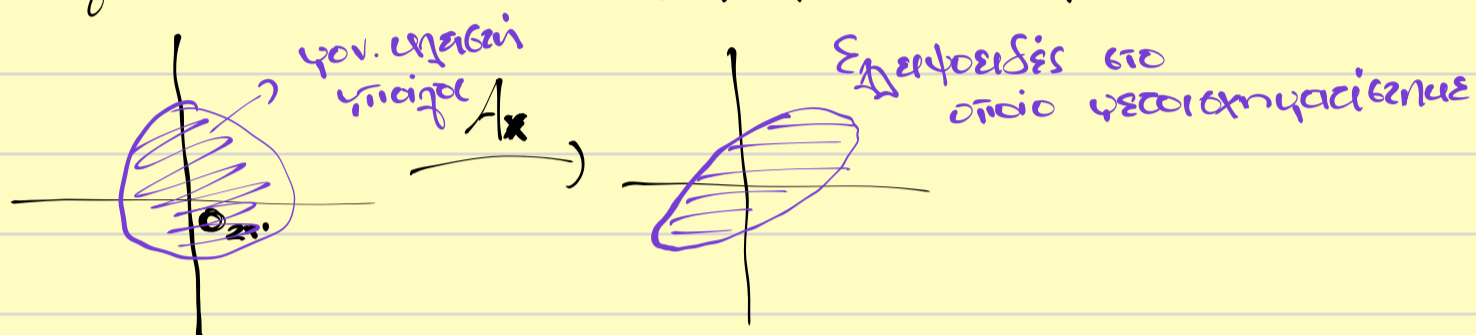
Είναι προφανές ότι γενικά η A θα έχει n^2 τέτοιες υποκείμενες. Θα προσπαθήσουμε να εστιαστούμε τον ορισμό και όταν $n=1$ διαφαίνεται ότι όταν $A \in \mathbb{R}$ $E_{1,1} = \emptyset$.

B. Η Ορίζουσα Τετραγωνικής γινόμενα

Η διαδικασία υπολογισμού της ορίζουσας αποδίδει σε κάθε τετραγωνική γινόμενα προηγούμενο ορισμό του οποίου αποδίδει ιδιότητες της γινόμενα. Έτσι ο γενικός ορισμός όσο και η αριθμητική γεωμετρική ερμηνεία εφεύχων του εύρους του γινόμενα. Σε αυτό το παρακάτω μας αποδίδει για γεωμετρική διαίρεση

της έννοιας. Έστω γινόμεν $A \in M_{n \times n}$. Γνωρίζουμε ότι όταν το $\mathbb{R}^n$ παρατηρούμε στα χεῖμα φ με την A από αριστερά μετασχηματίζεται σε κάποιο άλλο γινόμενο του $\mathbb{R}^n$. Είναι εύκολο να αναρωτηθούμε πως η A μετασχηματίζει κάθε βεχάο της n -μεταβί μοναδιαίας γινόμεν του $\mathbb{R}^n$, δηλ. των $\mathbb{R}^n$ με Ευκλείδειο γινόμεν, $\|x\| \leq 1$. Αποδεικνύεται ότι ο παρατηρούμενος φ με την A από αριστερά μετασχηματίζει την γινόμεν σε n -διάστατο ελλειφοειδές στο $\mathbb{R}^n$ με κέντρο το $0_{n \times 1}$.

Π.χ. $n=2$ για κάποια ορθογώνια A γινόμεν να έχουμε:

Η ορίζουσα της A θα είναι ο n -διάστατος όγκος του ελλειφοειδούς μετασχηματισμένου. Είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι αν η A ορίζουσα τότε το ελλειφοειδές είναι ευθυμετρημένο ως προς τα γινόμεν για διάσπαση του $\mathbb{R}^n$ (π.χ. όταν $A = 0_{n \times n}$ τότε είναι απλώς ένα σηείο) οπότε ο n -διάστατος όγκος του είναι μηδενικός.

Θα προχωρήσουμε σε αναδρομικό ορισμό της ορίζουσας (ο κεντρικός ορισμός θα απαιτούσε την χρήση της έννοιας των εναλλασσόμενων γινόμεν - alternating forms) που θα είναι ιδιαίτερα αποτελεσματικός ως προς το κόστος (σε πηχές γινόμεν) υπολογισμού της.

Ορισμός. Έστω $A \in M_{n \times n}$. Η ορίζουσα (determinant) της A ($\det(A)$ ή $|A|$) ορίζεται αναδρομικά ως εξής:

1. Για $n=1$, $\det(A) = A$,
2. Για $n=2$, $\det(A) = a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}$,
3. Για $n > 2$, για όποιο $i=1, \dots, n$

$$\det(A) = a_{i1}(-1)^{i+1} \det(E_{i,1}) + a_{i2}(-1)^{i+2} \det(E_{i,2}) + \dots + a_{in}(-1)^{i+n} \det(E_{i,n})$$

$$= \sum_{j=1}^n a_{ij}(-1)^{i+j} \det(E_{i,j}). \quad (*) \quad \square$$

Παρατηρήσεις:

1. Το (*) ονομάζεται αναδρομικά Laplace της $\det(A)$ ως προς την γραμμή i .

(*) Το 2 είναι υποπερίπτωση του 3. για $n=2$ οπότε θα μπορούσε να παραληφθεί από τον ορισμό.

Θα αποδείξει το ίδιο αποτέλεσμα όπως i και να επιλέξουμε.

2. Ο $\det(E_{ij})$ αναφέρεται (i,j) -επίθεση (minor) της A , ενώ n προσεγγιστικά $(-1)^{i+j} \det(E_{ij})$ αναφέρεται (i,j) συμπαραγωγή (cofactor) της A .

3. Ο ορισμός αφορά τον υποσυστήμα της $\det(A)$ στον υποσυστήμα οριζόντιων γραμμών διαστέλλει, ενώ είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι για μέγεθος n το πλήθος των πράξεων που απαιτεί είναι περίπου $Cn!$ για $C > 0$.

Παραδείγματα

1. $n=2$, $A = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ -2 & 1 \end{pmatrix}$, $\det(A) = 1 \cdot 1 - (-2) \cdot 2 = 5$.

2. $n=3$, $A = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 0 \\ 0 & 1 & 2 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}$, $\det(A) = 1 \cdot (-1)^{11} \det \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} + 2 \cdot (-1)^{12} \det \begin{pmatrix} 0 & 2 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} + 0 \cdot (-1)^{13} \det \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}$
 $= 1 \cdot (1 \cdot 1 - 2 \cdot 1) - 2 \cdot (0 \cdot 1 - 1 \cdot 2) + 0 \cdot (0 \cdot 1 - 1 \cdot 1) = -1 + 4 = 3$.

Το ανάπτυγμα εφαρμόζεται για $i=!$ - δουλεύει και τις υπόλοιπες επιλογές.

Βασικές αρχές. Είναι δυνατόν να αποδειχθούν τα παρακάτω.

i. $\det(A) = \det(A^T)$ (οπότε το ανάπτυγμα Laplace μπορεί να εφαρμοστεί και ως προς όποια στήλη της A).

ii. Αν $\lambda \in \mathbb{R}$, $A \in \mathbb{M}_n(\mathbb{R})$, $\det(\lambda A) = \lambda^n \det(A)$.

iii. Αν $A \in \mathbb{M}_n(\mathbb{R})$, $\det(A) = 0 \Leftrightarrow \text{rank}(A) < n \Leftrightarrow A$ διάφορα. (Αποδείξει την τελευταία)
 (οπότε $\det(A) \neq 0 \Leftrightarrow \text{rank}(A) = n \Leftrightarrow$ χώρος $\text{Im } A =$ χώρος $\text{στήλ } A = \mathbb{R}^n \Leftrightarrow \exists n A^{-1}$).

iv. $\det(AB) = \det(A) \det(B)$ (οπότε AB αντιστρέφεται αν A και B αντιστρέφονται - γιατί);

v. $\det(I) = 1$ (οπότε όταν A αντιστρέφεται, $AA^{-1} = I \Rightarrow \det(AA^{-1}) = \det(I) \Rightarrow \det(A) \det(A^{-1}) = 1 \stackrel{iii}{\Rightarrow} \det(A^{-1}) = \frac{1}{\det(A)}$).

ΑΣΚΗΣΗ. Έστω το σύστημα $\begin{cases} x_1 + x_2 = 1 \\ x_1 - x_2 = 2 \end{cases}$. Χρησιμοποιώντας στοιχεία και γίνε την επίλυση των συστημάτων να αποφανείσαι ότι αυτό έχει μοναδική

Δύο.

Απάντηση. Έχουμε ότι το σύστημα γράφεται ως $Ax=b$ όπου $A = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix}$, $x = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix}$

$b = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix}$. $\det(A) = 1 \cdot (-1) - 1 \cdot 1 = -2 \neq 0$. Εφαρμόζοντας το iii έχουμε ότι χώρος στήλων $(A) = \mathbb{R}^2$ και αφού $b \in \mathbb{R}^2$ το σύστημα έχει λύση. Εφαρμόζοντας το iii, $\text{rank}(A) = \dim(\mathbb{R}^2) = 2$ επομένως το $v_n = \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix} \right\}$ είναι βάση του $\mathbb{R}^2$ (για α_j). Επομένως στοιχεία της αποσπασματικής της βάσης έχουμε $\lambda_1 \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} + \lambda_2 \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix}$ για μοναδικό (λ_1, λ_2) οπότε το σύστημα έχει μοναδική λύση. ◻

Άσκηση. Κάνει το ίδιο για το
$$\left. \begin{aligned} x_1 + 2x_2 &= 1 \\ x_2 + 2x_3 &= 1 \\ x_1 + x_2 + x_3 &= -1 \end{aligned} \right\} \circ$$

Γ. Προσδιορισμός Τετραγωνικής Μatrices

Ορισμός. Αν $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$, $n \geq 1$, η προσδιοριστική της A (adjoint matrix) είναι η $n \times n$ μήτρα $\text{adj}(A)$ της οποίας το στοιχείο i,j είναι το $(-1)^{i+j} \det(E_{ji})$ της A .

Παρατήρηση. Επομένως η προσδιοριστική είναι η αντίστροφη της μήτρας που έχει ως στοιχεία (i,j) την (i,j) κομπιασμένη της A .

Παραδείγματα:

$$1. \ n=2, \ A = \begin{pmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{pmatrix}, \ \text{adj}(A) = \begin{pmatrix} (-1)^{1+1} \alpha_{22} & (-1)^{1+2} \alpha_{21} \\ (-1)^{2+1} \alpha_{12} & (-1)^{2+2} \alpha_{11} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \alpha_{22} & -\alpha_{21} \\ -\alpha_{12} & \alpha_{11} \end{pmatrix} \\ = \begin{pmatrix} \alpha_{22} & -\alpha_{12} \\ -\alpha_{21} & \alpha_{11} \end{pmatrix}.$$

$$\text{π.χ. } A = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix}, \ \text{adj}(A) = \begin{pmatrix} -1 & -1 \\ -1 & 1 \end{pmatrix}.$$

$$2. \ \text{βρίσκει την } \text{adj}(A) \text{ για } A = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 0 \\ 0 & 1 & 2 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}.$$

Γ. Αναστροφή Μatrices

Ένας τρόπος αναστροφής της A (όταν είναι αναστρέψιμη) επιτρέπει τους υπολογισμούς της $\det(A)$ και της $\text{adj}(A)$. Βασίζεται στο παρακάτω αποτέλεσμα.

Θεώρημα. Αν $A \in \mathbb{M}_{n \times n, n \times 1}$, και A αναστρέψιμη ($\Leftrightarrow \det(A) \neq 0$) τότε

$$A^{-1} = \frac{1}{\det(A)} \text{adj}(A). \quad [6]$$

Παραδείγματα:

1. $n=2$ $A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{pmatrix}$ με $a_{11}a_{22} \neq a_{12}a_{21}$. Επειδή $\det(A) \neq 0$ και

$$A^{-1} = \frac{1}{\det(A)} \text{adj}(A) = \begin{pmatrix} \frac{a_{22}}{a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}} & \frac{-a_{12}}{a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}} \\ \frac{-a_{21}}{a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}} & \frac{a_{11}}{a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}} \end{pmatrix}.$$

Π.χ. $A = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix}$, $\det(A) = -2$,

$$\text{adj}(A) = \begin{pmatrix} -1 & -1 \\ -1 & 1 \end{pmatrix}, \quad A^{-1} = \begin{pmatrix} 1/2 & 1/2 \\ 1/2 & -1/2 \end{pmatrix} \quad (\text{επιβεβαιώστε!}).$$

Έτσι η γραμμική λύση του συστήματος σαν **ΑΣΚΗΣΗ** παραστάση είναι

$$n \quad y = A^{-1}b = \begin{pmatrix} 1/2 & 1/2 \\ 1/2 & -1/2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1/2 + 2/2 \\ 1/2 - 2/2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3/2 \\ -1/2 \end{pmatrix} \quad (\text{επιβεβαιώστε!}).$$

2. Να βρεις την γραμμική λύση σαν **Άσκηση** παραστάση.

Τα παραστάση είναι σε ανεπίσημη διαρκώς διορθώνουσα και δω υποκαταστάση τις διαλέξεις. Παρακαλώ αναφέρετε όποιο γινόμενός σας εντυπώθηκε στο edclass του γυμνασίου ή στο stefanosdimitris.gr.

[6] Θα υπολογίσει να χρησιμοποιεί και τον διερμηνευτή που $n=1$ αν θέσουμε ότι $\text{adj}(A) = I$, οπότε και θα είχαμε (όταν $n=1$, $A \in \mathbb{R}$) $A^{-1} = \frac{1}{\det(A)} \text{adj}(A) = \frac{1}{A}$.